

35è Concurs
Literari

EL PERELLÓ

Categoria
ADULT

Modalitat
POESIA

[NÀUFRAG SENSE MAR]

*Només sé fer onades,
omplir el fons d'aquests armaris de
quimeres i d'hipèrboles ben blaves,
alimentar les ribes i les platges
amb al·literacions,
posar-ho tot perdut de rimes assonants
i versos lliures,
transformar, amb hipèrbatons, una vida.*

*Només sé fer onades i poemes
banyats de metàfores,
naufregar, sense desmai, a lloms
dels versos.*

Has de saber que avui

Has de saber que avui
el vers és blau,
blava també la mar
que he conegut.

Escates als carrers,
baldes de peix,
cabdal era la nit,
la seva lluna, grisa.

Quan jo vaig néixer,
aquell infant
era perdut
a dins d'un conte,

on, només la mar sabia
que era el seu joc,
el comptar onades,
mars sense rumb.

Després de tant de temps
ara no hi penso,
he après a cercar blaus
en ulls que no miressin.

Que ara sóc jo una mar,
I he après a viure,
mentre anava esquivant
les ones i els seus dies.

Per si demà acabes bufant un vent

Quan la mar se sent als versos, vent,
quan se sent de llevant, pluja

Per si demà acabes bufant un vent,
fes que la mar no aparegui buida,
posa-li veles i ones desordenades
en el seu immens llençol blau.
Posa també, segur que cap, el crit mut
d'una gavina lligada en aquests versos.
Fes que sembli que estàs esperant algú.
Obri les finestres per a què la llum
faci fora totes les solitàries ombres
que et visitaren la nit passada.
Que entri la remor de les onades,
passa bé els cortinatges dels teus dies,
procura que demà acabi sortint el sol
i que la mar de ta vida et reconegui.

Em reconec, de menut, quan ma mare

Vint i vint? Quaranta.
Quan un vers pixa,
ta mare canta

Em reconec, de menut, quan ma mare
m'enviava a cercar petxines a la platja.
I sempre tornava amb una ampolla buida
entre les mans.
Sempre havia imaginat trobar-me allà,
en el seu interior de vidre, una carta
o un poema.

Anys més tard, vaig entendre que
les petxines havien après a llegir
i cobertes de sorra i satisfetes,
recitaven versos d'amor i paraules
arribades de mars desconegudes.

Paraula de naufrag

Qui no té versos,
ha de tindre bona memòria

Un dia, el naufrag, amb veu seca,
va exclamar:
*Si em rescateu del mar,
prometo deixar de pensar
en onades per sempre.*

Tota mar té certa illa

Ahir al matí va arribar, a la mar de la vella ampolla blavosa i de vidre, una illa.

No era massa gran, de roques sinuoses, i es veien algunes palmeres.

Podria assegurar que era deserta.

Més ampolles

El naufrag va llençar la seva darrera ampolla al mar amb el missatge que havia emprat en els darrers dos anys. Només que en aquest havia afegit una postdata on demanava, amb devoció malaltissa, que li fessin arribar més ampolles.

De paper, afegia, encara en tenia prou.

Una troballa

Se li ha girat el vers d'esquena

Desordenant onades,
vaig trobar-me amb la mar

Només vull ser

Poblat de mar,
ben solcada la pell,
res ja m'atrau,

només el traç
que deixa una gavina
en sol vol ras,

lligat a un fil,
que és el propi horitzó,
línia febril,

llums sense rumb,
faran canviar el camí,
la mida i el volum.

Que fa molts anys,
la vida era més certa:
claus sense panys,

nits sense lluna,
nivells de mar als llavis,
llocs sense runa,

el pensament,
voluntat i matèria,
el cos al vent.

Ésser naufrag,
només un punt d'amarra,
només vull ser.

Des de fa trenta dies es lloga un tros de mar

Cèntric, amb molta llum i confortable,
malgrat una certa humitat.
amb una àmplia zona on emmagatzemar
records i bones vistes,
segons estat d'ànim.
Té llocs amb somnis comuns.

Preu a convenir

Un altre anunci

S'ha perdut un trist somriure
al moll d'embarcament de passatgers.
Rondinava els trenta anys,
de cabells llisos
i uns ulls de mar,
tots plens d'escuma.
En el moment de la seva desaparició
vestia un conjunt ben blau,
amb una sèrie de complements
que farien les delícies
de qualsevol sirena
de dolços cants.

Es prega a qui l'hagi vist,
o tingui alguna informació,
ho faci saber a l'home melancòlic
de mans tremoloses que cada matí
remenda la sàsia de vuit a dotze,
prop d'aquella zona comercial.

Es gratificarà amb una abraçada
pareguda a un cop d'ona i estima,
que difícilment costarà d'oblidar.

Mentre naveguem

Entre la por i el vers
està la bona mesura

Brillen els llums

amics marins
les mars endins
la sal ensum

pinto perfums
de roig carmins
de sang els vins
pobres costums

mirem badem
amb molt delit
dolça remor

sentim brogit
la dolça por
quan naveguem

Observes al voltant i tot és mar

Quin llenguatge té aquest blau i aquesta sal?

Cada cop que la crides i la penses,
milers d'onades et responen pel seu nom,
dolç el sabor que et banya i t'acarona.

Com en un quadre de Turner

L'aigua té un vaixell
que plora alegrement,
les veles d'un fantasma,
envoltat de colors
que s'encenen i criden.

Els ho respon una brisa,
ben discreta i ben tímida,
les hores no existeixen,
com no existeix el dia
fora d'aquella tela.

Un home s'apropa pensatiu,
mira el quadre i judica
que una gota de mar
li ha banyat una orella.

L'encontre amb la mar

Un favor demanen uns turistes a un vell pescador,
volen saber com arribar fins la mar.

L'home, sense aixecar massa la vista, els respon:

Continuen recte i la trobaran.

No té un lloc concret d'inici la mar.

*Comença allà on la veieu per primer cop,
després us sortirà a l'encontre
totes les vegades que volguéssiu.*

La construcció del moll

El moll s'acabà ràpid.
Durant la seva construcció,
molts de peixos apareixien empresonats,
cada matí, entre les roques.

A trenc d'alba, tots els pescadors de la vila,
es passaven un parell d'hores alliberant-los.
Els deixaven a la mar per intentar
pescar-los hores després.

Com en la vida, la mar té un ordre
que és convenient complir .

Passant comptes

Cada nit, recolzat al llit,
els ulls tancats, prement els punys,
com m'havien ensenyat,
per fer venir el son,
comptava peixos,
de tots els colors i mides.
La remor de la mar, a la vora,
feia la resta.

Sovint em preguntava
com s'ho farien aquells nens,
allunyats d'aquella blavor,
per fer venir el son,
comptant ovelles d'un sol color,
i d'una sola mida.

Memòria a la mar

No oblidis les marejades,
estan al costat de les roques,
al calaix de sempre.

Confessió

Abans de defallir, el vell mariner
va dir-li a l'orella, ben fluix:
*“He navegat per més de cent mars,
no li digueu a ningú, però no hi ha
més de deu classes de sirenes diferents”*

Naufragis

En arribar a port, havent travessat una mar desconeguda, li digué ben clar:

“Ets el meu far i tens tota la culpa dels meus naufragis”

TAULA

Has de saber que avui	2
Per si demà acabes bufant un vent	3
Em reconec, de menut, quan ma mare	4
Paraula de naufrag	5
Tota mar té certa illa	6
Més ampolles	7
Una troballa	8
Només vull ser	9
Des de fa trenta dies es lloga un tros de mar	10
Un altre anunci	11
Mentre naveguem	12
Observes al voltant i tot és mar	13
Com en un quadre de Turner	14
L'encontre amb la mar	15
La construcció del moll	16
Passant comptes	17
Memòria a la mar	18
Confessió	19
Naufragis	20